

פניצוצות

"מי" מתחתן

אולי כדי לנחם זה את זה, או אולי כדי שלא יוכלו לספר בפומבי מי הוא הי אשם האמיתי לכשלון הסרט...

עכשיו, כאשר הם כבר הבטיחו חוקית שאיש לא יגלה חולשות וזלזולן הם מתכננים יחדיו סרט בשם התיכונן...

האם יגלו את הרוצח?

זאן לוק גודאר, האויב מס' 1 של הי מימסד הקולנועי בצרפת, הודיע שיפר את חתימתו ויביים סרט בשם רצח אחי...

תדריך

תלמידי

הם יורים גם בסוסים (אקט), ארצות הברית) סרט שחובה לראות למרות שהועתק לבית קולנוע צנוע יותר מקולנוע פאר...

מאש (תלמידי, ארצות הברית) קומדיה שחורה על הזועזועות והאבסורדיות של המלחמה...

ההודאה (רמת-אביב, צרפת) הבמאי קוסטה-גאבס מתרגם לשפת קולנוע משכנעת, בעזרת איב מונטאן...

מזת הזמיר (אלנבי, ארצות הברית) גרגורי פק באחד מתפקידיו הטובים ביותר, נעזר בשני ילדים מוכשרים...

ירושלים

אלה הם החיים (חן, צרפת) סרטו של קלוד סוטה על אהבתם של רומי שניידר ומישל פיקולי...

Z (ירושלים, צרפת) קוסטה-גאבס בהתגלותו, שקדמה להודאה, מוקיע את מיסטר הקולנועים ביוון...

חיפה

הלחום האחרון (אורה, ארצות-הברית) זורכה היוזג (אנתוני קווין) הופך עורו לאדום, ומייצג דמות של אידיאליזם מהפכני...

7 כולות ליל אחים (שביט, ארצות-הברית) סרט מוסיקלי חביב ונעים, המזכיר בחמימות את ימי הוליווד-שלושה, שלא ישכחו עוד.

קיום המשטרה

מוצדק

חקירתו של אזרח העו-מד מעל לכל חשד ("פאר", תל-אביב; איטליה) - מפקח-משטרה רוצח את פילגשו, משאיר במקום סימני זיהוי ברורים לביצוע הרצח...

המציאות הפוליטית של איטליה היום, שביתות פועלים ומרידות סטודנטים, וחוסר ההבנה המוחלט של הרשויות לפרש תופעות אלה...

סנדי ופיטר

ודן ורודה

הקיץ שחלף ("אסתר", תל-אביב; ארצות-הברית) - סרט על לבטי התבגרותם של רביעיית צעירים בחופשת-קיץ על שפת-הים...

הארבעה הם שני נערים ונערה, יפים למראה, ונערה נור-ספת - "ברווזון מכוער", הנראית עוד יותר נפחדת ומס-תייגת מן החיים מאשר השלושה...

אבל כוחו של הסרט אינו דווקא בדברים שהוא רוצח להוכיח, או בשליחות שבו (אם בכלל יש לו כזאת), כי אם דווקא ברגישות האמיתית, בה הוא מצייר סצינות מסויי-מות, ומתאר יחסים אנושיים בין הארבעה: וידיה של רודה, היא חברוונן המכוער, על מות אמה הוא מזעזע במאת ובתמים...

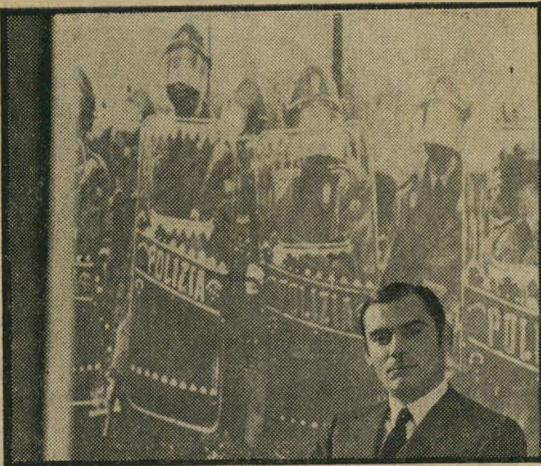
השודד הטוב

והלא משכנע

אדם ושמו סלדג ("חן", תל-אביב; איטליה) - זהו מער-בון לפי כל מושגי המוסר המור-דרני: הגיבור הראשי הוא שודד, אבל סימפטי; משימתו היא בלתי-אפשרית, אבל בכל זאת מוצאת לפועל, אלא שכמוב אין בצידה שר, כדי לא להרגיז גם את אלה הדוגלים במוסר הישן.

כל אלה עקרונות המנחים הרבה סרטי-פעש בשנים ה-אחרונות (סידרת "שבעת אנשי הזהב", למשל) שלא לדבר על סרטים קלאסיים ("אוצר סיארה מאדרה"). כל זה חוכמה היא לדעת כיצד להלביש על שלד זה בשר וגידים, כך שיהיה בו עניין, מתח, ואולי אפילו חוויה אנושית. הבמאי ויק מורו (בעבר שחקן, שהשתתף בין היתר כ-תלמיד מתפרע ב"רזע הפורענות") בחר לשם כך בסיפור על שודד מטיל-אימה, המתכנן, יחד עם כנופייתו, להוציא כמות זהב גדולה הסגורה, במשך לילה אחד בלבד, בין כות-ליו של בית-סוהר. אלא שלא המשימה עממה, ולא כל התרגילים המערבוניים הקודמים לה (שוד כירכרת-דואר, קניית צידה ונשק תחת איום אקדחים, וכו') מצטיינים באימנות רבה, ונדמה כאילו פרט לרצונו של הבמאי לא היתה כל סיבה אחרת להצלחת מיבצעים מסוג זה. ואפילו אם יש הערות שוליים על אכזריות המשטרה (שריף מכה אסיר כבול) או בצילום אחר, צלב נקשר לידו של אקדחן, כך שנדמה כאילו הצלב יורה בעצמו), הרי אלה הערות

וולונטה ושוטרים: שיכון הכוח

בתפקיד הראשי, או במוסיקה הסרקסטית של אנו מורי-קונה (מלחין "הטוב, הרע והמכוער"). אבל זהו סרט ה-עשוי חטיבה אחת, וכל הפרטים משרתים היטב את המט-רה העיקרית: הצופה, העוקב בדריכות אחרי הנעשה על הבד, לא יוכל בסוף ההצגה שלא להתבונן בחשד בכל היושבים סביבו. אפילו שיש אצלנו דמוקרטיה.

תומס, הרשי ודווידסון על שפת הים

צופה יכול להבין, לחבב, ואף לנעוץ עליהם. חלק נכבד מהצלחת הסרט נזקף לזכות ארבעת הצעירים, המגלמים את סנדי (ברברה הרשי), פיטר (ריצ'ארד תומס), דן (ברוס דווידסון) ובעיקר את רודה (קתי ברנס). הצלם ג'רלד הירשפלד המחיש בצילומיו את להט השמש על ה-חוף, ואת הקשיחות המסתתרת מאחורי פנים רכים.

גרנר: שפם מכסיקאי אינו יורה

שרירותיות, שקיומן אינו חיוני לעלילה או להבנת גיבוריה. גיימס גרנר, שחקן המסוגל בהחלט להתמודד עם תפי-קידים קומיים קלים, מתקשט כאן בשפם מכסיקאי ומנסה להיראות מאיים ומלא-היראורים. אין זו הדמות המתאימה לו. אולי הוא צריך לסמל את השודד הטוב, בכל אופן, הוא אינו מצליח לגלם את השודד המשכנע.